

فصلنامه ادب عربی

فصلنامه «ادب عربی» دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، نشریه‌ای علمی - پژوهشی است که در سال، حداکثر در چهار شماره منتشر می‌شود.

ویژگی‌های کلی مقاله مورد پذیرش:

- مقاله باید نتیجه تحقیقات نویسنده (یا نویسندگان) بوده و در نشریه دیگری منتشر نشده باشد.

- پذیرش مقاله برای چاپ، با هیئت تحریریه مجله است و بعد از داوری، صلاحیت طبع آن، اعلام خواهد شد.

- صحت نوشته‌ها با خود نویسنده (یا نویسندگان) است.

- مقاله باید بر یک روی صفحه کاغذ استاندارد (۲۱×۳۰ سانتی‌متر)، برای متن فارسی قلم (فونت) (B Lotus)، اندازه ۱۳ و برای متن عربی قلم (Traditional Arabic)، اندازه ۱۴ (ارجاعات درون متنی و پی‌نوشت‌ها با اندازه ۱۱)، با فرمت WORD و تنظیم حواشی مطابق با نمونه (حاشیه سمت چپ و راست ۴,۵ سانتی متر و بالا و پایین ۵,۱ سانتی متر)، به پست الکترونیکی مجله به آدرس jalit@ut.ac.ir ارسال شود.

- صفحه اول باید شامل نام و نشانی کامل و شماره تلفن نویسنده و محل خدمت و مرتبه علمی وی باشد.

- در صورتی که مقاله، برگرفته از پایان‌نامه نویسنده باشد، ذکر نام استادان راهنما، مشاور و داور، ضروری است.

- متن مقاله باید به ترتیب، شامل «عنوان»، «چکیده»، «سه تا پنج واژه کلیدی از متن مقاله»، «مقدمه»، «روش بررسی»، «بحث و نتیجه‌گیری و تشکر»، «فهرست منابع طبق راهنمای شیوه ارجاع» و چکیده انگلیسی باشد.

- چکیده انگلیسی عیناً ترجمه همان چکیده فارسی است.

- جدول‌ها، تصاویر، و نمودارها با ذکر عنوان در بالا و توضیحات و منبع در زیر آورده شود.

- مقاله نباید از ۲۰ صفحه استاندارد (۲۴ سطر) نشریه بیشتر باشد.

- مقاله می‌تواند به زبان‌های فارسی، عربی، یا لاتین باشد.

ویژگی‌های جزئی مقاله مورد پذیرش:

در تهیه مقاله، رعایت جزئیات زیر ضروری است:

- «عنوان» شامل موضوع مقاله، نام و نام‌خانوادگی نویسنده و مرتبه علمی و دانشگاه محل تدریس یا تحصیل وی است؛ عنوان مقاله، باید گویا و بیانگر محتوای نوشتار باشد.
- «چکیده» شرح مختصر اما جامعی از مسائل محتوایی و نوشتاری و شامل بیان مسأله، هدف، ماهیت پژوهش، نکته‌های مهم، و نتیجه بحث است. لازم به ذکر است که چکیده مقاله نباید از ۱۵۰ واژه (۱۰ اسطر) بیشتر باشد.

- «واژه‌های کلیدی» باید شامل سه تا پنج واژه تخصصی باشد که بسامد و اهمیت آن در متن مقاله بیش از سایر واژه‌هاست.

- «مقدمه» شامل طرح مسأله اصلی مورد پژوهش و هدف پژوهشگر از بررسی و انتشار آن است؛ در این بخش در صورت امکان باید به اجمال، سوابق پژوهشی در حیطه مسأله مورد نظر مطرح شود.

- «روش بررسی» شامل ذکر بسیار مختصر روش نویسنده در پژوهش و ذکر ابداعات وی در این زمینه است.

- «بحث و نتیجه‌گیری و تشکر» شامل متن اصلی مقاله و بحث و نتیجه‌گیری با روش منطقی و مفید و روشنگر مسأله مورد پژوهش است و می‌تواند با جدول، تصویر و نمودار و... همراه باشد. در پایان این بخش، نویسنده می‌تواند راهنمایی دیگران را - که در نوشتن مقاله مؤثر بوده‌اند - یادآوری و از ایشان مختصراً سپاسگزاری کند.

شیوه ارجاع به منابع:

ارجاعات مندرج در مقاله، مستند و مبتنی بر منابع خواهد بود و کوشش می‌شود از معتبرترین منابع استفاده شود.

هرگاه از مراجعی، چند چاپ موجود باشد، استفاده از چاپ انتقادی، اولی و مرجح است. در مورد آثار مفقود و نیز منسوب، به منابعی که از آنها یاد کرده و یا توضیحی داده‌اند، ارجاع داده می‌شود.

ارجاع داخل متن مقاله:

نام اشهر (نام خانوادگی) مؤلف، [نام کوچک مؤلف، در صورت اشتراک نام اشهر وی با نام اشهر نویسنده‌گان دیگر مراجع که در مقاله از آن استفاده شده؛ عنوان کتاب یا مقاله مورد استفاده، در صورت تعدد منابع مورد استفاده مؤلف، جلد]، صفحه (یا صفحات) منبع.

ارجاع پایانی متن مقاله (منابع و مآخذ):

ارجاع به کتاب:

- نام اشهر (نام خانوادگی) مؤلف، نام کوچک مؤلف، نام کتاب [نام و نام اشهر (نام-خانوادگی) مترجم یا مصحح و...] نوبت چاپ، نام نشر، محل نشر، تاریخ نشر.

ارجاع به مقالات دانشنامه‌ها (دایرةالمعارفها) ، فصلنامه‌ها، مجلات و نشریه‌های دیگر:

- نام اشهر (نام خانوادگی) مؤلف، نام کوچک مؤلف، عنوان مقاله مورد استفاده در داخل گیومه [نام و نام اشهر (نام خانوادگی) مترجم]، عنوان اصلی دانشنامه، فصلنامه، مجله و...مورد استفاده و شماره و دوره انتشار آن، نام ناشر، محل نشر، تاریخ نشر.

نکات دیگر در باب ارجاع به منابع:

- پس از بیان هر مطلب، ارجاع آن در داخل متن در پرانتز ذکر خواهد شد.
- شماره جلد و صفحه منابع لاتین از چپ به راست و با ارقام لاتین می‌آید؛ مثلاً (Browne,V.3,P.50).
- اسامی لاتین و...که تلفظ آنها دشوار باشد با حروف لاتین به صورت آوانگاری در مقابل آن و در داخل پرانتز ذکر می‌شود.
- منابع مقاله به صورت الفبایی و بر اساس نام مؤلف تنظیم می‌شود؛ منابعی که در پایان مقاله ذکر می‌شود همان منابعی است که در داخل متن استفاده شده است؛ از این رو اگر منبعی تنها در پایان مقاله ذکر شود، اما در داخل متن بدان ارجاع داده نشده باشد، از منابع پایانی حذف خواهد شد.
- در صورتی که مؤلف منبع اثر، معلوم نباشد، نام اثر جایگزین نام مؤلف می‌شود.

- عنوان کتابها و مقاله‌ها در منابع پایان مقاله به طور کامل ذکر خواهد شد.
- منابع غیرفارسی، پس از منابع فارسی و به ترتیب: عربی، انگلیسی، فرانسوی و... آورده شود.

- هر توضیح دیگری غیر از ارجاع به منابع مورد استفاده، در پی‌نوشت، ذکر شود.

- علائم اختصاری:

ب: بیت	ج: جلد
ص: صفحه	هـ: ش: هجری شمسی
صص: صفحات	هـ: ق: هجری قمری
ق. م: قبل از میلاد	متو: متولد
م: میلادی	فو: متوفی
ش: شماره	همان: منبع پیشین
د: دوره	همانجا: منبع پیشین؛ همان جلد و همان صفحه